

[Arbejdsministeren]

den udmøntning af flaskehalsaktiviteterne, jeg lige talte om.

Det er selvfølgelig fristende, når fru Jytte Andersen siger, at det kunne være flot, hvis den nye arbejdsminister kunne garantere, at der ikke skete nogen som helst afskedigelser i arbejdsformidlingssystemet. Det kunne måske nok i fru Jytte Andersens terminologi være flot. Det ville også være rygende naivt. Derfor har jeg ikke tænkt mig at kommentere det spørgsmål yderligere, end at vi ser på bemandingssituationen i arbejdsformidlingen, og vi vender tilbage med tallene, når vi er færdige med forhandlingerne.

For så vidt angår udnyttelsen af specialarbejderskolerne er det, som jeg har sagt, en af de ting, vi ser på i forbindelse med en vurdering af, hvilke behov der er for specialarbejderuddannelser. Vi forhandler for øjeblikket de budgetforslag, der er kommet ind fra skolerne via direktoratet og nu ligger i departementet til yderligere bearbejdning.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Vi kan altså konstatere, at der vil ske reduktioner i personalestaben i arbejdsformidlingen, ud fra det svar, arbejdsministeren gav.

Der er i og for sig ikke nogen grund til at lave nye redegørelser om behovet på specialarbejderområdet, fordi skoleudvalgene og brancheudvalgene har opgjort behovet til 21 pct. Man kan bare bevilge 21 pct. mere, så er behovet imødekommet, og så forhindrer vi, at der i fremtiden opstår flaskehalsproblemer, for vi er jo enige om, at det ikke må ske.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Inden man bliver mere uenige om, hvor mange midler der skal tilflyde arbejdsformidlingskontorerne, kunne man jo også begynde at tænke i helt andre baner. Man kunne simpelt hen nedlægge alle arbejdsformidlingskontorer. Jeg er 110 pct. overbevist om, at det ikke ville gøre den fjerneste forskel med hensyn til flaskehalsproblemer og andre ting. Der ville være nøjagtig den samme beskæftigelse. Der ville nærmest blive en bedre fordeling, hvis man ordnede det problem ved

annoncering i de lokale blade eller lod det hele gå tilbage til fagforeningerne.

Jeg vil godt advare imod, at man poster endnu flere penge ud til EDB-anlæg og andre ting på de kontorer. Det er fuldstændig nytteløst.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg vil blot sige til hr. Ove Jensen, at vi mener, arbejdsformidlingen spiller en rolle i forhold til flaskehalsproblemer og på anden vis, så hr. Ove Jensens forslag kan jeg ikke følge.

Jeg vil sige til fru Jytte Andersen, at man ikke kan konkludere noget som helst om bemandingen i arbejdsformidlingssystemet på nuværende tidspunkt – bare for en sikkerheds skyld.

Med hensyn til bevillingerne til specialarbejderskolerne synes jeg egentlig, det var et interessant budgetprincip, fru Jytte Andersen afslørede at socialdemokratiet vil anvende, når det engang om 10–20 år måske igen får regeringsmagten: vi tæller simpelt hen sammen, hvad man ønsker i de enkelte enheder ude omkring i systemet, og så lægger vi bare det ind i finansloven. Ikke noget med, at vi centralt skal vurdere, om der nu også er rimeligt behov, at vi centralt skal prioritere, hvor pengene skal anvendes, for vi har jo uanede midler, vi bare kan sprøjte derudad, og vi behøver ikke centralt at vurdere de ønsker, der kommer fra det decentrale niveau. Sådan har vi ikke tænkt os at arbejde i arbejdsministeriet i hvert fald.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne indledningsvis bekræfte, at det er regeringens mål, at vi som hovedregel i undervisningssektoren skal kunne optage alle ansøgere på områder med gode eller rimelige beskæftigelsesmuligheder. Derfor har vi øget antallet af pladser på disse områder med 35 pct. de sidste tre år. Det har ført til en begrænsning på 25 pct. i antallet af pladser på de øvrige områder, men denne begrænsning er i hovedsagen sket ved, at der er lukket kapacitet i takt med, at ansøgerne er udeblevet. Der er altså ikke tale om, at vi har skærpet adgangsbegrænsningen alt i alt på disse områder.

Min næste bemærkning vedrører specielt EFG. Der har været rejst tvivl om den garan-